

[Poul Møller.]

ning var det forlig, der blev indgået om boligproblemerne sidste år i marts måned. Regner man med, at socialdemokratiet ville være løbet fra det forlig, vi indgik, hvis det ikke fik nogle afgifter her i vinter? Det kan man da ikke alvorligt mene om et så stort parti med en sådan fortid som socialdemokratiet. Det står at læse i betænkningen, at de 4 partier skulle enes om boligproblemets løsning inden den 1. januar 1966. Det nåedes ikke inden den 1. januar; det var beklageligt, men vi har vel lov at sige, at det ikke alene skyldtes regeringen og heller ikke det konservative folkeparti, når man ikke var kommet så langt den 1. januar, at man kunne slutte boligsagen.

Der er vel noget om, at der var et parti, som skiftede ordfører og dermed skiftede politik i boligspørgsmålet, og som først skulle finde ud af, hvilken politik det ville vælge, før forhandlingerne for alvor kunne komme i gang. Det er måske forkert historielæsning, men sådan var forløbet vist efter de oplysninger, jeg har fået. Vi måtte vente og se, hvilken boligpolitik venstre valgte, sin forrige ordførers eller sin nye ordførers. Det er en ærlig sag for ethvert parti, men det er ikke rimeligt at sige, det så er de andre partiers skyld, at man ikke fik afsluttet boligsagen inden den 1. januar. Jeg tror som sagt, at sagen kunne have været afsluttet før den 1. januar, og jeg har også lov at sige, at en stor del af tiden under boligforhandlingerne gik med at få talt venstre bort fra partiets nye boligpolitik. Venstre beklager måske, at det lykkedes, men det lykkedes dog til sidst, og derved kunne vi få et boligforlig, som alle 4 partier kunne underskrive. Hvis vi imidlertid ikke havde haft dette nye venstreudspil, tror jeg, vi havde været færdig i løbet af efteråret. I hvert fald var det lykkeligt, at vi kom så langt, og det var også godt, at boligforliget ikke havde noget med afgifterne at gøre — for naturligvis opfylder man et indgået forlig her i salen uden hensyn til, om man får noget andet.

Ejendomsskatterne er også blevet berørt i den tale, hr. Henry Christensen holdt. Jeg synes, venstre har opnået et værdifuldt

resultat her. Nu er der vel i øjeblikket lidt uklarhed om visse spørgsmål i aftalen. I det hele taget er det et meget videnskabeligt område at stikke næsen i. Vi har vel alle sammen fra gruppemøderne en fornemmelse af, at intet er vanskeligere at finde ud af end disse ejendomsskatter, fordi vurderingerne kommer til at krydse hinanden, og hvilken vurdering og hvilke regler skal der så gælde på det ene eller det andet område? I hvert fald for os, som har siddet uden for forhandlingerne, er det lidt vanskeligt, og derfor vil jeg gerne — hvis afklaring kan finde sted her i dag i forbindelse med disse afgifter, som jo er prisen for disse ejendomsskatter — have lejlighed til at stille nogle spørgsmål, så jeg helt kan være klar over, hvad aftalen egentlig indeholder. Jeg ved ikke, til hvilken minister de skal stilles, men det er vel til indenrigsministeren.

Derfor vil jeg spørge indenrigsministeren, om jeg har forstået det ret, når jeg har opfattet det således, at amtsskatterne, ejendomsskatterne til amtet, overalt kan stige til 20 promille af den 13. almindelige vurdering, men at de godtgøres landbruget, således som det også tidligere var tilfældet for landbrugets vedkommende.

Indenrigsministeren nikker, og jeg tager det som en bekræftelse. Det vil sige, at amtsskatterne for alle parcelhusejere og for alle lejere kan stige til det niveau, som regeringen foreslog, da den fremsatte sit forslag her i efteråret, og som oppositionen syntes var for vidtgående. Det er ikke sikret, at amtsskatterne ikke kan stige for parcelhusejere og for lejere.

Dernæst de kommunale ejendomsskatter, dem til opholdskommunen eller købstadskommunen. Der spørger jeg den højtærede indenrigsminister: kan de kommunale ejendomsskatter ikke stige i alle de kommuner, som ikke har udskrevet med maksimumspromillen? Alle de kommuner, der ikke er gået op til maksimumpromillen af den 12. almindelige vurdering, kan de ikke forhøje deres udskrivning af ejendomsskatter i det kommende år? Så vidt jeg ved, er det ca. $\frac{4}{5}$ af landets kommuner, altså 80 pct. af landets kommuner, der ikke har udnyttet maksimumpromillerne, og som derfor kan forhøje deres ejendomsbeskatning tilsva-